

ŻYCIE WANGELIA

XII NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 10,26-33 * 25.06.2023

(616)

Jezus powiedział do swoich apostołów: «Nie bójcie się ludzi! Nie ma bowiem nic skrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by się nie miano dowiedzieć. Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie w świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach. Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle. Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież bez woli Ojca waszego żaden z nich nie spadnie na ziemię. U was zaś policzone są nawet wszystkie włosy na głowie. Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli. Do każdego więc, kto się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie».

Konfrontacja tego w co wierzymy przychodzi w momencie pojawiającego się ucisku. Wiele jest w nas refleksji i zamyśleń jak to będzie, a gdy zostaniemy postawieni w takiej, czy innej sytuacji, wtedy już wszystko wiadomo. Można wiele o tym myśleć czy mówić, ale i tak tylko wtedy kiedy ucisk się pojawi, wtedy wiemy co i jak mamy zrobić. Wiele w nas teorii, praktyka i proza życia jednak weryfikuje nas w sposób bezlitosny. Oby każdy z nas zdał pozytywnie egzamin w godzinie próby... Jezus był realistą. Do momentu próby i ucisku przygotowywał się przez całe życie. Wiedział, że moment ukrzyżowania musi nadejść i będzie to definitywna próba sprawdzenia tego, czy to w co wierzy jest poparta realnymi czynami. Każdy z nas wezwany jest do podjęcia trudu nie tylko myślenia o ucisku, ale przede wszystkim nabrania wiary w to, że ma on jakiś sens. Ten sens jest zrozumiały dla Boga i to jemu trzeba oddać swoje istnienie na ziemi... (M. Han)

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy myślisz o tym co się stanie w czasie ucisku? Czy boisz się "godziny próby"? Dlaczego boimy się konfrontować swoją wiarę?

Do wykonania: Modlitwą wspomogę tych, którzy przeżywają „godzinę próby”.

KALENDARZ LITURGICZNY

27.06 (wtorek) Wspomnienie św. Cyryla Aleksandryjskiego, biskupa i doktora Kościoła

Urodził się między 370 a 380 rokiem, prowadził życie pustelnicze, po czym wstąpił do wspólnoty zakonnej, przekonany przez swojego wuja, który był patriarchą. W 412 roku sam został patriarchą Aleksandrii, który to urząd pełnił w sposób zdecydowany, zwalczając herezje, zwłaszcza nestoriańską, co doprowadziło go do konfliktu z Nestoriuszem, patriarchą Konstantynopola. Cyryl należy do największych teologów

i egzegetów Wschodu, nosi przydomek „pieczęci wszystkich ojców”. Zmarł w 444 roku.

28.06 (środa) Wspomnienie św. Ireneusza, biskupa i męczennika, doktora Kościoła

Urodził się około 130 roku, być może w Smyrnie, gdzie był uczniem Świętego Polikarpa. Po ukończeniu studiów w Rzymie otrzymał święcenia kapłańskie i został wezwany do Lyonu. Tutaj około 178 roku został mianowany biskupem. Występował przeciwko herezjom. Poprosił o interwencję papieża Wiktora I w kwestii ustalenia daty obchodzenia Wielkanocy. Pozostawił po sobie liczne pisma. Zmarł śmiercią męczeńską w roku 202 podczas prześladowania za Septymiusza Sewera.

29.06 (czwartek) Uroczystość św. apostołów Piotra i Pawła

Kościół umieszcza w jednym dniu uroczystość św. Pawła wraz ze św. Piotrem nie dlatego, aby równał go w prymacie z pierwszym zastępcą Chrystusa. Chodzi o podkreślenie, że obaj Apostołowie byli współzałożycielami gminy chrześcijańskiej w Rzymie, obaj w tym mieście oddali dla Chrystusa życie swoje oraz że w Rzymie są ich relikwie i sanktuaria. Najwięcej jednak zaważyła na połączeniu pamiątki obu Apostołów w jednym dniu opinia, dzisiaj uznawana za mylną, że obaj Apostołowie ponieśli śmierć męczeńską tego samego dnia. Już w roku 258 obchodzono święto obu Apostołów razem dnia 29 czerwca, tak na Zachodzie, jak też i na Wschodzie, co wskazywałoby na powszechne przekonanie, że był to dzień śmierci obu Apostołów. Taki bowiem był bardzo dawny zwyczaj, że święta liturgiczne obchodzono w dniu śmierci męczenników, a potem także (od w. IV) – wyznawców. Inna ze współczesnych teorii mówi, że 29 czerwca miało miejsce przeniesienie relikwii obu Apostołów do katakumb Kaliksta podczas prześladowań za cesarza Waleriana w celu schowania ich i uchronienia przed zniszczeniem (*Misericors*).

30.06 (piątek) Wspomnienie Pierwszych Męczenników Kościoła Rzymskiego

Wspomnienie świętych, którzy pozostali bezimienni, a umarli w okrutnych torturach w czasie prześladowania, jakie wybuchło za panowania cesarza Nerona w roku 64 i trwało do roku 67. Według ówczesnych historyków, chrześcijanie – określani w ten sposób z pogardą, byli oskarżani o wszelkie nieszczęścia lub klęski. Zostali także obwinieni o wywołanie pożaru, który przez wiele dni szalał w Rzymie, niszcząc całe dzielnice. Okrucieństwo, z jakim ich później zabijano, było tak wielkie, że gorszyło nawet samych Rzymian, na ogół tolerancyjnych wobec innych religii. Chrześcijanie byli paleni żywcem, rozszarpywani przez dzikie zwierzęta albo krzyżowani i ścinani mieczem.

KALENDARZ LITURGICZNY

Świętopietrze – jest tradycyjną ofiarą, jaką składały poszczególne kościoły na utrzymanie papieża i wszystkich urzędów, które są związane z papieństwem. Od średniowiecza było to bardzo powszechnie przyjęte w kościołach, ale z biegiem czasu to ulegało różnym zmianom. W chwili obecnej to świętopietrze ma charakter bardzo dobrowolnej opłaty, a zbiórki środków na rzecz Watykanu odbywają się raz w roku w niedzielę blisko daty 29 czerwca lub w sam jego dzień, przypisany uroczystości Świętych Apostołów Piotra i Pawła. Stolica Apostolska w corocznym sprawozdaniu finansowym podaje również tę sumę – np. w 2021 roku na całym świecie zebrano równowartość 46,9 mln euro. Dzięki tym środkom papież może wspierać najbardziej potrzebujących, skrzywdzonych na skutek katastrofy lub wybuchu wojny albo konfliktu. W praktyce pieniądze zebrane w ramach świętopietrza są przeznaczane na działalność charytatywną papieża.